



การหาวันเดือนปีสำคัญ ในอดีต, ปัจจุบัน และอนาคต

กนกเดช สวนแก้ว

อดีตอาจารย์พหุวิทยาลัยอัสสัมชัญ

กรุงเทพมหานคร

หลักฐานทางประวัติศาสตร์ชาติไทยและในโลกทั่วไปในอดีต ถูกบันทึกไว้ทางจันทรคติ โดยบอกถึงข้างขึ้น หรือข้างแรม หรือดวง จันทร์เต็มดวง กำกับด้วยปีนักษัตร ศักราชฯ ฯลฯ. ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านมิอาจเห็นพ้องต้องกันถึงวันสำคัญฯ ในอดีตด้วยปฏิทินที่ใช้ในปัจจุบัน เมื่อในปฏิทินของไทยในปัจจุบันนี้ยังคงบอกถึงการฉลองของพุทธศาสนาโดยใช้วันสำคัญทางจันทรคติ. คนไทยส่วนใหญ่ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ไม่สามารถบอกวันเดือนปีเกิดของตนในทางจันทรคติ แม้ว่าเป็นส่วนหนึ่งในวัฒนธรรมของเรา โหรศาสตร์แบบพระราชนิยม จึงเข้ามามีบทบาทในเรื่องดังกล่าว. บทความนี้มิได้คัดค้านการคำนวณวันและเวลาในทางจันทรคติแบบโบราณซึ่งมีหลายวิธี แต่ขอเพิ่มเติมโดยได้ศึกษาวิธีของปฏิทินจูเลียนเป็นหลัก และด้วยข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ วิธีคณิตศาสตร์ทัศนิยม และด้วยปฏิทินลด/mol กองของเรา จึงได้ค้นพบสูตรการคำนวณเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ได้พบร่วมกับจันทรคติเป็นสุริยคติ และสามารถคำนวณในสุริยคติไปถึงก่อนคริสต์ศักราช วันสำคัญฯ ในอดีตทางศาสนาและประวัติศาสตร์ และแม้ข้อมูลส่วนตัว ถูกค้นพบและพิสูจน์ วันเดือนปีในอนาคตได้รับการค้นพบอย่างแม่นยำ.

คำสำคัญ : วันเดือนปีสำคัญ

คำนำ

การระลึกถึงวันสำคัญทางประวัติศาสตร์ชาติไทย ย่อมปลุกความรักชาติ และสร้างจิตวิญญาณโดยให้เยาวชนเพิ่มพูนวากกรรม (discourse)

สำหรับสังคม และเป็นความกตัญญู กตเวทีซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติ แต่ปัจจุบันวันสำคัญทางประวัติศาสตร์มีน้อย เพราะเรามี “ความไม่รู้” มา กกว่า “ความรู้” ประวัติศาสตร์ไทย (ชาญ-วิทย์ เกษตรศิริ). หนึ่งในความไม่รู้คือ

ข้ออกเกียงกันว่าพระเจ้าอยู่หงษ์สร้างกรุงศรีอยุธยาเมื่อไร กล่าวคือ ประเสริฐ ณ นคร ว่าวันที่ ๔ มีนาคม, หลวงวิจิตรวาทการว่าตรงกับวันที่ ๒๔ มีนาคม, ฉันทิชย์ กระแสงสินธุ์ ว่าตรงกับวันที่ ๗ เมษายน, หลวงวิชาล-ดุรุณกร (ชั้น สาริกบุตร) ว่าตรงกับวันที่ ๓ มีนาคม, และล่าสุด ศิริวัฒน์ ไชยชนะ ว่าตรงกับวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๑๙๗๓.

ทั้งนี้พระในอดีตประเทศไทยใช้ปฏิทินทางจันทรคติและปีไทยเดิมที่มาจากการอินเดีย-จีน การบันทึกทางประวัติศาสตร์มักจะอยู่ในรูป “เมื่อวันอาทิตย์ เดือน ๘ แรม ๑๓ ค่ำ ปีชาก พ.ศ. ๑๙๗๓...” และยังไม่ปรากฏว่ามีวิธีการที่แน่นอนในการเทียบจันทรคติให้เป็นระบบสุริยคติที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้.

บทความเรื่องนี้จึงมุ่งเสนอวิธีการในการเทียบหาวันสำคัญในประวัติศาสตร์ให้เปลี่ยนเป็นวันที่ที่ตรงกัน และเข้าใจได้ในปัจจุบัน เพื่อเยาวชนจะได้เข้าใจความสำคัญของความเป็นคนไทยที่มาจากการฐานอันดีงามและยาวนาน ที่ทุกคนมีความภูมิใจ. วิธีที่



ใช้เป็นการคำนวณจากเลขทศนิยมซึ่งมีความต่อเนื่องอันเป็นการเลียนแบบธรรมชาติ ทั้งนี้พระธรรมชาติของดวงจันทร์ โลก และดวงอาทิตย์มีการโคจรต่อเนื่องและไม่สิ้นสุด เป็นวัน, เดือน, หรือปี อย่างสวยงามอย่างที่เราต้องการ.

วัตถุประسنคือการหนึ่งคือให้คนไทยท้าไปที่สนใจในประวัติศาสตร์และวิชาการต่างๆ สามารถแสวงหาความรู้ในการคำนวณข้างขึ้น ข้างลง และวันสำคัญต่างๆ, ไม่ว่าในอนาคตหรือในอดีตกาล ก่อน ค.ศ. หรือ พ.ศ. ก็ได้.

ประวัติความเป็นมาของปฏิทินสากล

การคำนวณปฏิทินสากลสามารถแยกได้เป็นสองส่วนคือ ฝ่ายสุริยคติ เพื่อใช้ในบ้านเมือง และฝ่ายจันทรคติ เพื่อใช้ในวันหยุดทางศาสนา และดำเนินการโดยนักบวช เช่น วันปาสกา วันมาผูกญา วันวิสาขบูชา ฯลฯ.

ทางฝ่ายบ้านเมืองเริ่มโดย Julius Caesar จักรพรรดิโรมัน ได้ปฏิรูปปฏิทินในปี ๔๕ ก่อน ค.ศ. โดยให้หนึ่งปี มี ๓๖๕ วัน กล่าวคือ มี ๓๖๕ วัน ๓ ปี และปีที่ ๔ ให้มี ๓๖๖ วัน โดยเพิ่มวันที่เดือนกุมภาพันธ์เป็น ๒๙ วัน และปีหนึ่งมี ๑๒ เดือนตั้งที่ใช้ในปัจจุบัน. เมื่อมีการใช้คริสต์ศักราช ก็ได้กำหนดให้วันเสาร์เป็นวันที่ ๑ มกราคม A.D.1 และปฏิทินที่ใช้เรียกว่าปฏิทิน Julian (มาจาก Julius).

ทางฝ่ายศาสนาคริสต์ มีปัญหาจะต้องทำให้ระบบสุริยคติเข้าด้วยกับ

ระบบจันทรคติ เพราะพระเยซูสิ้นพระชนม์ก่อนวันปาสกาของชาวเยวียิว และชาวเยวียิวใช้ระบบจันทรคติ จึงจะต้องทำให้วันสมโภชน์ปาสกาของชาวคริสต์ใกล้เคียงกับชาวเยวียิว โดยยังคงใช้ปฏิทินโรมันอยู่. ในสังคายนาเมืองนิเซา (Nicaea) จึงกำหนดให้วันที่ ๒๕ มกราคม A.D.0 เป็นวันขึ้น ๑ ค่ำแล้วจึงนับต่อมาจนถึงปีจุบัน.

เมื่อเวลาหลายร้อยปีผ่านไปก็มีการสังเกตว่า วัน equinox ซึ่งตรงกับวันที่ ๒๑ มีนาคม อันเป็นวันเริ่มฤดูใบไม้ผลินั้น ความจริงวันนั้นมาถึงแล้วแต่วันในปฏิทินยังไม่ถึง และที่ยังห่างออกไปเป็นหลายๆ วัน แสดงว่าในปีหนึ่งมีได้มี ๓๖๕.๒๕ วัน แต่น้อยกว่า, และจากการคำนวณเหล่ายุคปีพับว่า ๑ ปีมี ๓๖๕.๒๕๗๒ วัน. ความแตกต่าง ๐.๐๐๗๘ วัน/ปี ย่อมกลายเป็นว่าปฏิทินชั่ลง ๑ วัน ทุกๆ ๑๒๕.๒ ปี หรือ ๓๖๕.๖ ปีต่อ ๓ วัน.

การผูกจันทรคติเข้ากับสุริยคติ กระทำโดย 19 Julian years ซึ่งเป็น lunar cycle ๑๙ ปี ครบวงจร เกิดขึ้นโดยการเพิ่มวัน (intercalary days) หรือเดือนจนได้ครบ ๖,๙๓๗.๗๕ วัน/๑๙ ปี. แต่เมื่อสุริยคติมีปัญหาที่ผูกพัน

ไปถึงจันทรคติตัวย โดยพระจันทร์เต็มดวงจะเกิดก่อนปฏิทินและทิ้งห่างออกไปเรื่อยๆ ทั้งนี้พระดวงจันทร์หมุนรอบโลกกินเวลา ๒๙.๕๓๐๕๘๘ วัน/รอบ นั่นเอง. แต่ข้อนี้พบว่าปรับง่ายและมีการปรับตลอดเวลา โดยอาศัยดวงจันทร์วันเพียงหรือขึ้น ๑ ค่ำ เป็นหลัก.

ดังนั้นใน ค.ศ. ๑๕๘๒ พระสันตะปapa เกรgorii ๑๓ จึงปฏิรูปปฏิทินใหม่ และเรียกน้ำใจว่า ปฏิทินเกรgorii พระองค์โดยความช่วยเหลือของชาวอิตาเลียนชื่o Luigi Lilio Ghiraldi และนักบวชเบยซูอิตชาวเยอรมัน Christopher Clavius. การปฏิรูปนี้ลดวันลง ๑๐ วัน คือ หลังวันพุทธสุดที่ ๔ ตุลาคมก็จะกลับเป็นวันศุกร์ ๑๕ ตุลาคม. ทั้งนี้เพื่อทำให้ equinox วันที่ ๒๑ มีนาคม ตรงตามปฏิทิน. นอกจากนั้น ยังมีการลดวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ลง ๓ วันใน ๔๐๐ ปี กล่าวคือ ปี Millennium (๑๗๐๐. ๑๘๐๐...) ถ้าเอา ๔๐๐ หารแล้วมีเศษก็ไม่ใช่ปีอธิกสุริยคติ.

แต่ no one is perfect! ปฏิทินใหม่ยังคงผิดพลาด กล่าวคือช้าไป ๑ วัน ทุกๆ ๓,๓๓๓ ปี.

ปฏิทินใหม่ ใน ๔๐๐ ปี		ความเป็นจริง
๓๖๕ x ๓ x ๔ ปี	= ๔๗๘๐ วัน (สี่格外ของศตวรรษ)	๓๖๕.๒๕๗๒ x ๔๐๐ ปี
๑๐๐ ปี x ๓๖๕.๒๕	= ๑๑๕๑๕๕ วัน (ศตวรรษที่ห้า ๔๐๐ ลงตัว)	= ๑๔๖๐๙๖.๘๘ วัน
๓ (๓๖ ปี x ๓๖๕.๒๕)	= ๑๐๕๓๗๒ วัน (ปีอื่นๆ) ๑๔๖๐๙๘ วัน	
ปฏิทินช้าไป	= $\frac{๑๒}{๔๐๐} \text{ วัน}$	๑ วัน ๓๓๓๓.๓๓ ปี
	นั่นคือ	



การปฏิรูปปฏิทินทำให้ระบบจันทรคติได้รับความกระทบกระเทือนมากที่สุด ทำให้วงจร 19 lunar cycle เสียตลดอัปไป. แต่ละประเทศจึงคำนวณจันทรคติแตกต่างกันบ้าง แต่ก็พยายามให้ลงตัวที่พระจันทร์วันเพียงหรือวันขึ้น ๑ ค่ำเดียวกัน เพราะปรากฏการณ์เช่นนี้แจ้งชัดและเหมือนกันทั่วโลกภัยใน ๒๔ ชั่วโมง จึงอาจกล่าวได้ว่า การคำนวณจันทรคติตามจากกรากฐานเดียวกัน และเป็นสากล และปรับให้ตรงอยู่ได้เสมอ และความต่างกัน ๑ ค่านั้นย่อมรับกันได้.

นิยามและค่าต่าง ๆ ในวงศ์จร สุริยคติ, จันทรคติ

- โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์ ๑ รอบ โดยใช้เวลา ๓๖๕.๒๔๒๒ วัน
 - ดวงจันทร์หมุนรอบโลก ๑ รอบ ใช้เวลา ๒๗.๕๓๐๕๘๘ วัน
 - ในปฏิกิรินจูเลียนนั้น ปีหนึ่ง จะมีค่าเฉลี่ย ๓๖๕.๒๕๔๕ วัน
 - ในปฏิกิรินเกรกอเรียน ปีหนึ่ง จะมีค่าเฉลี่ย ๓๖๕.๒๔๒๕ วัน
 - ข้างขึ้นและข้างแรมตามปฏิกิรินรวมกัน ๑ รอบ = ๒๗.๕ วัน
 - วงจรจันทรคติ (lunation) คือ การที่ดวงจันทร์เดินทางรอบโลก และกลับมาอยู่ที่เดิมระหว่างโลกและดวงอาทิตย์ จะกินเวลา ๒๗.๕๓๐๕๘๘ วัน
 - สัปดาห์หนึ่งมี ๗ วัน
 - วันที่เริ่มต้นทางจันทรคติคือ ๒๕ มกราคม ค.ศ. ๐ ถือเป็นวันขึ้น ๑ ค่ำ ดังนั้นในค.ศ. ๐ จึงมีจำนวนวันทางจันทรคติถึงสิบปี ๓๔๙ วัน ๑ . . . ๒๕ มกราคม มกราคม → ๓๑ ธันวาคม ค.ศ. ๐

- วันที่หมายถึงวันในรอบเดือน,
มี ๓๑ วันเป็นอย่างมาก

- วันที่ของสัปดาห์ หมายถึง
จันทร์, อังคาร,..., อาทิตย์, หรือวาร มี
๗ วาร

- วันที่ของปี (numbered days of the year) หมายถึงวันที่นับจากวันปีใหม่ถึงวันสำคัญนั้นๆ, ทั้งหมดมี ๓๖๖ วัน

- วันที่ของสปดาห์ เริ่มนับจากวันเสาร์ที่ ๑ มกราคม ค.ศ. ๑ เมื่อทำการทางทั้งเดือนที่เริ่มด้วยวันเสาร์เป็นวันที่ ๑ จนจบวันที่ ๓๑ จะเห็นว่าในช่วงวันศุกร์นั้นจะหารด้วย ๗ ลงตัว หมด และในช่องวันเสาร์จะมีเศษ = ๑ ตลอด จึงนับวันเสาร์ = ๑ (เพราะมีเศษ ๑)

- การเกิดเวลาเดียวกัน (syn-chronization หรือ สมการลุนวัตติ) เช่น “วันศุกร์ที่ ๖ แรม ๗ ค่ำ” คือการคำนวณแล้วว่าจำนวนวันเท่ากันทำให้

เกิดวันศุกร์ที่ ๖, และแรม ๗ ค่ำด้วย
อันเป็นข้อพิสูจน์ว่า วันศุกร์ที่ ๖ เท่ากับ
แรม ๗ ค่ำ

- การเริ่มคริสตศตวรรษใหม่เริ่มที่ปีที่หนึ่งหลังปีศตวรรษ (century) เช่น ๑๙๐๑, ๑๙๐๒...ซึ่งจะทำให้วันปีใหม่ของปฏิกิริบันเกรกอเรียน จะต่างกับวันเดียวกันในปีถัดไป

การหาวันสำคัญต่าง ๆ: วันเดือนปี, ข้างขึ้นข้างแรม, วันที่ของสปดาห์, ปีนักษัตร

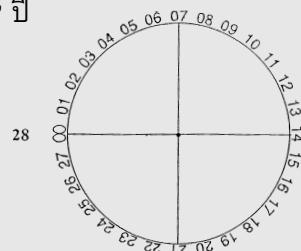
การพิสูจน์ว่า cycle หรือวงจร
ของปีมี 2^n ปี และจะซ้ำงจรเดิม
(ให้ $p^n = 1000 = 00 ; 1001 = 01 \dots$)

เป็นที่ทราบกันว่าวนี้ขึ้นปีใหม่
ของทุกปีจะเลื่อนไปปีละ ๑ วันที่ของ
สัปดาห์เสมอ ยกเว้นหลังปีอธิกสุรทิน
(เดือนกุมภาพันธ์มี ๒๙ วัน, หรือเป็น
ปี ค.ศ. ที่สองตัวหลังหารด้วย ๔ ลงตัว)
วนี้ปีใหม่จะโถดีไปอีกหนึ่งวัน.

∴ วันในรอบสัปดาห์ที่เป็นวันปีใหม่ของแต่ละปีจะเปลี่ยนไปดังนี้:

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၀၀	X	၀၈	၀၂	၀၈	၀၄		X
၀၅	၀၉	၀၇	၀၅	X	၀၈	၀၀	
၈၈	၈၂	X	၈၈	၈၄	၈၅	၈၁	
X	၈၈	၈၅	၈၈	၈၀	X	၈၈	
၈၂	၈၃	၈၅	X	၈၅	၈၁	၈၇	
၈၅	X	၈၅	၈၀	၈၈	၈၅	X	(၂၂၁၂၀၀ →)

. ∴ ในปี ๒๐๒๘ = ๒๘ หรือ หลัง ๒๘ ปี
จะจะกลับมาอีก นั่นคือ



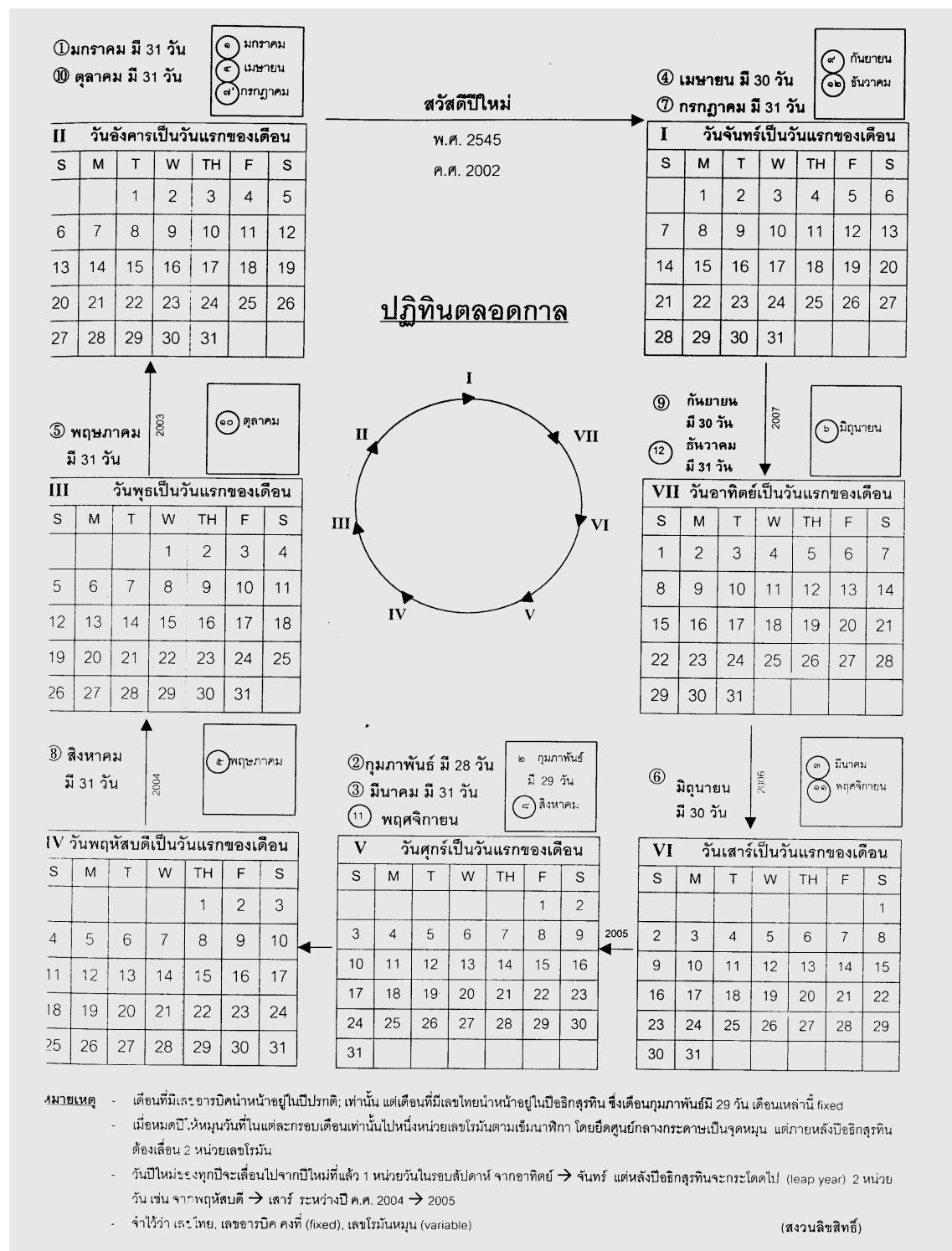
นั่นคือ ปฏิทินในปี ๒๐๐๐ และปี ๒๐๒๔ จะเหมือนกัน



ความจริงที่ว่า วงจรแห่งปี (annual circle) มี ๒๘ ปี ทำให้เกิดการพัฒนาปฏิทินตลอดกาลโดยจัดเดือนต่างๆ ให้ตกลอยู่ในวันที่ของสัปดาห์ เช่น

เดือนมกราคมกับตุลาคมจะเหมือนกันโดยตลอดในแต่ละปี. ต่อจากนั้น จึงจัดตารางต่างๆ ตามวันที่ของสัปดาห์

ซึ่งผันแปรอยู่ในวงกลมต่อเดือนต่างๆ ซึ่งคงที่ เกิดเป็นปฏิทินตลอดกาล ดังต่อไปนี้





เมื่อมีปฏิทินตลอดกาล และมีวันของปีแล้ว ก็สามารถหาวันสำคัญต่างๆ ได้โดยใช้ปีนั้นๆ หารด้วย ๒๙ แล้วถูกร่างการหาวันสำคัญ และถูกนิยมเดียวกัน จากตารางวันปีใหม่ ดังตารางที่ ๑.

อนึ่งความสามารถทำตารางสำคัญนี้ ให้ใช้คันหน้าในอดีต ตั้งแต่ ค.ศ. ๐ ถึง ค.ศ. ๑๕๘๔ ได้ เช่นกัน ดังตารางที่ ๒.

ในทำนองเดียวกัน ตารางวันปีไทยเดิม มีลักษณะดังตารางที่ ๓.

หมายเหตุ

๑. ปีไทยเดิมมี ๑๒ วงศ์ปี และเริ่มประมาณเดือนเดือนเมษายนทุกปี (แต่ของจีนเริ่มวันตรุษจีน)

๒. พ.ศ. ที่หารลงตัวด้วย ๑๒ จะเป็นปีมะเส็งเสมอ เช่น พ.ศ. ๒๕๔๔ หารด้วย ๑๒ จะลงตัวดังนั้น พ.ศ. นั้นเป็นปีมะเส็ง

๓. ถ้าต้องการรู้ว่า พ.ศ. ปัจจุบัน เป็นปีนักษัตร (ปีไทย-จีน) อะไรให้เอา ๑๒ หาร, มีเศษเท่าไรให้นับปีมะเมีย เป็น ๑, ต่อไปจนถึงปีนั้นๆ เช่นปี ๒๕๔๐ หารด้วย ๑๒ เหลือเศษ ๘. ดังนั้น ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ คือปีฉลู ซึ่งเป็นเศษ ๘

๔. ถ้าเป็น ค.ศ. เมื่อหาร ๑๒ ลงตัวจะเป็นปีออก (ลิง) และถ้ามีเศษ ก็ให้ร่างเป็นเศษ ๑, และต่อๆ ไป... เช่นปี ค.ศ. ๒๐๐๑ หารด้วย ๑๒ มีเศษ ๙. ดังนั้น ร่าง = ๑... และมะเส็ง = ๙, ปี ค.ศ. ๒๐๐๑ คือ ปีมะเส็ง

๕. เศษ ๑ ถึง ๑๑ ส่วน ๑๒ มีดังนี้ :

$$\frac{๑}{๑๒} = 0.083$$

ตารางที่ ๑ การหาวันสำคัญที่ต้องการในรอบลับปี จากร่างวันปีใหม่ ของปี (ค.ศ. ๑๐๐-๒๕๘๔) สำหรับปฏิทินกรอกเรียน โดยหาตำแหน่งในวงจร ๒๙ ปี โดยใช้ ค.ศ. นั้นๆ หารด้วย ๒๙ จะได้ทศนิยมและวันปีใหม่ แต่ละปีดังนี้

VI	VII	I	II	III	IV	V
ส.	อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ.	ศ.
...
<u>๒๕๐๐</u>	= .๔๒๙	.๔๖๔	.๕๐	.๕๗๖	.๕๗๑	.๕๗๔
<u>๒๕๘๔</u>	<u>๐๐</u>	<u>๐๑</u>	<u>๐๒</u>	<u>๐๓</u>	<u>๐๔</u>	<u>๐๕</u>
	.๖๐๗	.๖๔๗	.๖๗๗	.๗๑๔	.๗๕๐	.๗๘๖
	๐๕	๐๖	๐๗	<u>๐๘</u>	๐๙	๑๐
<u>๒๕๑๑</u>	= .๔๒๑	.๔๕๗	.๕๗๗	.๕๙๙	.๕๙๔	.๐๐
<u>๒๕๘๔</u>	<u>๑๑</u>	<u>๑๒</u>	<u>๑๓</u>	<u>๑๔</u>	<u>๑๕</u>	<u>๑๖</u>
	.๐๗๖	.๐๗๑	.๐๑๗	.๐๑๗	.๐๗๓	.๐๗๙
	๑๗	๑๘	๑๙	<u>๑๐</u>	<u>๒๐</u>	<u>๒๑</u>
<u>๒๕๐๑๑</u>	= .๔๑๑	.๔๕๐	.๕๙๖	.๖๑๑	.๖๕๑	.๖๗๓
<u>๒๕๘๔</u>	<u>๒๒</u>	<u>๒๓</u>	<u>๒๔</u>	<u>๒๕</u>	<u>๒๖</u>	<u>๒๗</u>
	.๒๕๔					
<u>๒๕๑๑</u>	= .๔๒๙					
<u>๒๕๘๔</u>	<u>๒๘</u>					

- หมายเหตุ ๑. สี่เหลี่ยมนี้ผ้าหมายถึงปีอิทธิสุรินทร์
 ๒. ตารางวันปีใหม่ล้วนนี้ใช้ได้ตั้งแต่ปีใหม่ ค.ศ. ๑๙๐๑ ถึงปีใหม่ ค.ศ. ๒๐๐๐ ตั้งนั้นปีใหม่ ตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๐๐ ลงไป ต้องบวกหนึ่ง กล่าวคือ หากวันอาทิตย์เป็นวันจันทร์ และปีใหม่ตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๐๐ ลงไป ต้องบวกสองคือจากวันจันทร์เป็นวันพุธ^๑
 ๓. แสดงเมื่อต้องการหาวันสำคัญในอนาคต (ศตวรรษใหม่) เช่น ๒๐๐๑ ให้ลบ ๑, ๒๙๐๑ ลบ ๒...

ตารางที่ ๒ ค.ศ. ใบปฏิทินจูเลียน (ค.ศ. ๑๕๘๔-๑๕๘๕) ใช้เป็นทางการตั้งแต่ ค.ศ. ๐ ถึง ค.ศ. ๑๕๘๕ หารด้วย ๒๙ เอาเฉพาะเศษหรือทศนิยม จะได้วันปีใหม่ และทศนิยมดังนี้

I	II	III	IV	V	VI	VII
จ.	อ.	พ.	พฤ.	ศ.	ส.	อา.
ค.ศ. <u>๑๕๘๔</u>	= .๕๐๐	.๕๗๖	.๕๗๑	.๖๐๗	.๖๔๗	.๖๗๔
<u>๒๕๘๔</u>	<u>๑๒</u>	<u>๑๓</u>	<u>๑๔</u>	<u>๑๕</u>	<u>๑๖</u>	<u>๑๗</u>
	.๗๑๔	- .๗๕๐	.๗๘๖	.๘๙๑	.๙๔๑	.๙๘๗
	<u>๑๕๖๐</u>	<u>๑๕๖๑</u>	<u>๑๕๖๒</u>	<u>๑๕๖๓</u>	<u>๑๕๖๔</u>	
	.๔๕๗	.๕๙๙	.๖๑๔	.๖๗๔	.๗๑๔	
	๑๕๖๔	๑๕๖๕	๑๕๖๖	<u>๑๕๖๗</u>	<u>๑๕๖๘</u>	<u>๑๕๖๐</u>
	.๐๑๗	.๐๑๗	- .๐๑๗	.๐๗๓	.๑๔๑	.๑๔๖
	๑๕๖๗	๑๕๖๘	<u>๑๕๖๙</u>	<u>๑๕๖๐</u>	<u>๑๕๖๑</u>	<u>๑๕๖๒</u>
	.๐๗๖	.๐๗๑	- .๐๗๖	.๐๗๓	.๑๔๑	.๑๔๖
	๑๕๖๙	๑๕๖๐	<u>๑๕๖๑</u>	<u>๑๕๖๒</u>	<u>๑๕๖๓</u>	<u>๑๕๖๔</u>
	- .๐๗๖	.๐๗๑	.๐๗๖	.๐๗๓	.๑๔๑	.๑๔๖
	- .๐๗๖	.๐๗๑	.๐๗๖	<u>๐๗๗</u>	<u>๐๗๘</u>	<u>๐๗๙</u>
	.๕๐๐	.๕๗๖	.๕๗๑	- .๕๗๑	.๖๐๗	.๖๔๗
	<u>๑๕๘๕</u>	<u>๑๕๘๖</u>	<u>๑๕๘๗</u>			



ตารางที่ ๓ วงศารปีไทยเดิมซึ่งมี ๑๒ ปี (ปีนักษัตร); การเริ่มปีใหม่เริ่มในเดือนเมษายนของปีต่อไปนี้

ปีชวด (หนู)	ฉลุ (วัว)	ชาล (เสือ)	ເຄາະ (กระต่าย)	มะโรง (สุไหญ)	มะเส็ง (สุเล็ก)	
๑๗๙๑ ๑๒	.๗๗๗	.๔๗๗	.๕	.๕๘๗	.๖๖๗	.๗๕๐
ค.ศ.	๑๗๙๑	๑๗๙๗	๑๗๙๔	๑๗๙๕	๒๐๐๐	๒๐๐๑
พ.ศ.	๒๕๗๗	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	๒๕๗๔
<u>๒๕๗๗</u> <u>๑๒</u>	<u>.๕๘๗</u>	<u>.๖๖๗</u>	<u>.๗๕๐</u>	<u>.๘๗๗</u>	<u>.๙๖๗</u>	<u>.๐๐</u>
มะเมีย (ม้า)	มะแม (แพะ)	วอก (ลิง)	ระกา (ไก่)	จอ (หมา)	กุน (หมู)	
๒๐๐๒ ๑๒	.๘๗๗	.๕๗๗	.๐๐	.๐๘๗	.๑๖๗	.๒๕๕
ค.ศ.	๒๐๐๒	๒๐๐๗	๒๐๐๔	๒๐๐๕	๒๐๐๖	๒๐๐๗
พ.ศ.	๒๕๗๕	๒๕๗๖	๒๕๗๗	๒๕๗๘	๒๕๗๙	๒๕๗๐
<u>๒๕๗๖</u> <u>๑๒</u>	<u>.๐๘๗</u>	<u>.๑๖๗</u>	<u>.๒๕๕</u>	<u>.๓๗๗</u>	<u>.๔๖๗</u>	<u>.๕</u>

$$\begin{aligned}\frac{๒}{๑๒} &= 0.๑๖๗ \\ \frac{๓}{๑๒} &= 0.๒๕๕ \\ \frac{๔}{๑๒} &= 0.๓๓๓ \\ \frac{๕}{๑๒} &= 0.๔๑๗ \\ \frac{๖}{๑๒} &= 0.๕ \\ \frac{๗}{๑๒} &= 0.๕๘๗ \\ \frac{๘}{๑๒} &= 0.๖๖๗ \\ \frac{๙}{๑๒} &= 0.๗๕๐ \\ \frac{๑๐}{๑๒} &= 0.๘๗๗ \\ \frac{๑๑}{๑๒} &= 0.๙๖๗\end{aligned}$$

สูตรหาวันที่ของสัปดาห์และข้างขึ้นข้างแรมโดยใช้กศนิยม

กศนิยมมีได้หมายถึงเศษส่วนสิบเท่านั้น แต่ยังหมายถึงเศษหรือส่วนประกอบของหน่วย (unit) นั้นๆ เช่น ๑.๕ ปี หมายถึง ๑ ปี และ ๖ เดือน.

ทศนิยมของสัปดาห์ก็คือวัน และทศนิยมของวงจรจันทรคติ ก็คือส่วนประกอบของวงจรจันทรคติ คือข้างขึ้นข้างแรมนั่นเอง.

เมื่อทราบว่าวงจรของดวงจันทรรอบโลกกินเวลา ๒๙.๕๓๐๕๘๘ วัน ดังนั้นถ้ามีจำนวนวันหารด้วย ๗ จะได้จำนวนสัปดาห์และเศษก็คือจำนวนวันที่เหลือในการรอบสัปดาห์นั่นเอง. ทำนองเดียวกันถ้ามีจำนวนวันแล้วหารด้วย ๗ จะได้จำนวนสัปดาห์และเศษก็คือจำนวนวันที่เหลือในการรอบสัปดาห์นั่นเอง.

วันที่ในรอบสัปดาห์เริ่มวันที่ ๑ มกราคม ค.ศ. ๑ ซึ่งเป็นวันเสา ดังนั้นเมื่อหารด้วย ๗ ลงตัวก็จะเป็นการครบทวงจรสัปดาห์ในวันศุกร์ ถ้าไม่ลงตัว, เศษจะเป็นจำนวนวันโดยเริ่ม

จากวันเสา = ๑ และสำหรับเดือนทางจันทรคติ เริ่มเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ค.ศ. ๐ อันเป็นวันขึ้น ๑ ค่ำ จึงครบวงจรเริ่ม ๑๕ ค่ำ และเศษก็เริ่มขึ้น ๑ ค่ำอีกครั้ง. แต่เนื่องจากเริ่มวันที่ ๒๕ มกราคม จึงควรคิดวงจรจันทรคติให้ครบทั้งปีเลย, วันที่ ๒๕ มกราคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม มีอยู่ ๓๔๒ วัน.

หากเริ่มต้นด้วยการคำนวณจากปฏิกิณจุลเลียน ในปฏิกิณจุลเลียนนั้น เมื่อครบ ๔ ปี จะมีวันเฉลี่ย = ๓๖๕.๒๕ วัน/ปี แต่ใน ๓ ปี ต่อมาจะมีวัน = ๓๖๕.๐๐ วัน/ปีเท่านั้น. การคำนวณ จึงควรเริ่มจากวันอธิกสุรทินบากปีต่างๆ ที่ตามมา ยกเว้นปีสุดท้าย, โดยในปีสุดท้ายจะใช้นับวันที่จากปีใหม่ถึงวันสำคัญที่ต้องการ.

๑ มกราคม ค.ศ. ๑ - - - ๓๑ ธันวาคม ๑๙๘๐ + ๑๙๘๑ + - - -



ประการสุดท้ายที่ต้องคำนึงคือ ปฏิทินจุลเลียน ก็คือปฏิทินเกรกอเรียน ลบด้วยจำนวนวันตามศตวรรษต่างๆ นั่นเอง.

ที่จริงแล้วปฏิทินจุลเลียน ถือได้ว่า

เข้มและง่ายในการคิดคำนวณวันในอดีตและอนาคตยาวไกลออกไป เพราะไม่มีข้อยกเว้นอะไรมาก แต่เมื่อใช้ปฏิทินเกรกอเรียนแล้วต้องคำนึงว่า

ปีศตวรรษ (Millennium) ที่หารด้วย ๔๐0 ไม่ลงตัว จะนับเป็นปีธรรมดา เท่ากับเป็นการทำให้ ปฏิทินเกรกอเรียนเร็วขึ้น ๑ วันทันที, ดังนั้น

ค.ศ. ๑๕๘๒	ตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม	ปฏิทินจุลเลียน	= ปฏิทินเกรกอเรียน + ๑๐ วัน
ค.ศ. ๑๖๐๐		ปฏิทินจุลเลียน	= ปฏิทินเกรกอเรียน + ๑๐
ค.ศ. ๑๗๐๐	ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม	ปฏิทินจุลเลียน	= ปฏิทินเกรกอเรียน + ๑๐ + ๑
ค.ศ. ๑๘๐๐	ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม	ปฏิทินจุลเลียน	= ปฏิทินเกรกอเรียน + ๑๐ + ๑ + ๑
ค.ศ. ๑๙๐๐	ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม	ปฏิทินจุลเลียน	= ปฏิทินเกรกอเรียน + ๑๐ + ๑ + ๑ + ๑
ค.ศ. ๒๐๐๐	ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม	ปฏิทินจุลเลียน	= ปฏิทินเกรกอเรียน + ๑๐ + ๑ + ๑ + ๑
ค.ศ. ๒๑๐๐	ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม	ปฏิทินจุลเลียน	= ปฏิทินเกรกอเรียน + ๑๓ + ๑

ดังนั้นสูตรการหาวันที่ของสัปดาห์

$$= (\text{ปีอธิกสุรทินก่อนปีสำคัญ}) (๓๖๕.๒๕) + (\text{ปีสำคัญ} - ๑ - \text{ปีอธิกสุรทินก่อนปีสำคัญ}) (๓๖๕) + \text{วันที่ของปีของวันสำคัญ} - \text{ผลต่างของปฏิทินเกรกอเรียน/จุลเลียน ของศตวรรษนั้นๆ}$$

๗

$$= x \cdot y \text{ (ทศนิยม)}$$

วันสำคัญ

$$= ๗ (y)$$

นับ ๗ (y) โดยเริ่มที่วันเสาร์ = ๑

ทำงานเดียวกัน

สูตรการหาข้างขึ้นข้างแรม

$$= (\text{ปีอธิกสุรทินก่อนปีสำคัญ}) (๓๖๕.๒๕) + (\text{ปีสำคัญ} - ๑ - \text{ปีอธิกสุรทินก่อนปีสำคัญ}) (๓๖๕) + \text{วันที่ของปีของวันสำคัญ} + ๓๔๒ - \text{ผลต่างของปฏิทินเกรกอเรียน/จุลเลียนของศตวรรษนั้น}$$

๒๙.๕๓๐๕๕๘

$$= m \cdot n \text{ (ทศนิยม)}$$

ข้างขึ้น

$$= (๒๙.๕๓๐๕๕๘)(n); \text{ ข้างขึ้น} \leq ๑๕$$

ข้างแรม

$$= (๒๙.๕๓๐๕๕๘)(n) - ๑๕$$

หมายเหตุ ๑. วันขึ้นศตวรรษใหม่คือวันที่ ๑ มกราคม ในปีที่ ๑ ของศตวรรษใหม่ (เช่น ๑๙๐๑, ๑๘๐๑, ๒๐๐๑...)

๒. ณ ที่นี้ปีอธิกสุรทินรวมทั้งปีที่หารด้วย ๔ ลงตัวทั้งหลาย เช่น ๑๙๐๐, ๑๘๐๐... ทั้งนี้ เพื่อการคำนวณเท่านั้น

๓. หลักในการคำนวณใช้ปฏิทินจุลเลียนเป็นหลักแล้วหากผลต่างของปฏิทินอื่นๆ



การคำนวณหาวันสำคัญต่าง ๆ

ก) วันสำคัญทางประวัติศาสตร์

ถ้า “ศักราช ๗๑๒ ปีขال โภสก วันศุกร์ขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๕ เพลา ๓ นาพิกา ๙ บาก สถาปนากรุงศรีอยุธยา” เป็นวันอะไรในปีกาล

ตอบ ตามคำอธิบายของท่านผู้รู้ท่านหนึ่งนั้น วันขึ้น ๑ ค่ำเดือน ๕ เป็นวันเปลี่ยนปีนักษัตร แต่การเปลี่ยนศักราช นั้นจะมีขึ้นในวันสุดท้ายของเทศกาลสงกรานต์

$$\text{พ.ศ.} = \text{จุลศักราช} + ๑๗๘๑ = ๗/๗๒ + ๑๗๘๑ = \text{พ.ศ. ๑๗๘๑}$$

พ.ศ. ๑๗๘๑ เกิดขึ้นระหว่างเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๓๕๐ ถึงเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๓๕๑ “ศักราช ๗๑๒ ปี ขال... ขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๕...” $\frac{\text{พ.ศ. ๑๗๘๑}}{๗๒}$ มีพหุนิยม .๗๔ ก็คือปีขานั้นเองและเป็นขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๕

แสดงว่าขึ้นปีใหม่แล้วทั้งปีนักษัตรและปีใหม่จุลศักราชแล้วนั้นเอง แต่ตารางที่ ๒ บอกว่าปีใหม่เป็นวันศุกร์ คำนวนได้เช่นกันว่าเป็นแรม ๗ ค่ำเดือน ๑ (ดูตารางที่ ๔)

จากปฏิทินตลอดกาล วันศุกร์เดือนเมษายน คือ ๒, ๙, ๑๖; ทดลองดูแล้วปรากฏว่า วันที่ ๑๖ เมษายน ค.ศ. ๑๓๕๐ ตรงกับวันศุกร์ขึ้น ๙ ค่ำ เดือน ๕ ดังนี้

$$\text{วันสำคัญ} = \frac{(๑๓๕๐)(๓๖๕.๒๕) + ๑ (๓๖๕) + ๑๐๖ + ๓๔}{๒๙.๕๓๐๕๕๘}$$

$$\text{ณ พ.ศ.} = .๓๑๐๘๘$$

$$\text{วันสำคัญ} = (.๓๑๐๘๘)(๒๙.๕๓๐๕๕๘) = ๙ \text{ ค่ำ}$$

หมายเหตุ ๑) ขึ้น ๖ ค่ำเดือน ๕ จริงๆ คือ วันอังคารที่ ๑๓ เมษายน ค.ศ. ๑๓๕๐ ตามปฏิทินจุลเลียน ๒) ขึ้น ๖ ค่ำเดือน ๕ ค.ศ. ๑๓๕๑ ย่อมเป็นปีເກາະ

๓) ทางไทยโบราณเชื่อกือกัมภีร์สุริยาตรอาจถือว่าเดือนเมษายนศกนี้เป็นเดือน ๖ ก็ได้ ผล การคำนวนจึงต่างกัน

ถ้า วันเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ ๒ คือ “ปีกุน วันอังคาร ขึ้น ๙ ค่ำ เดือน ๕ วันนาวร์สังกรานต์วันกลาง” ใช้วันที่ ๗ เมษายน ค.ศ. ๑๗๖๗ หรือไม่ และ พ.ศ. ๒๗๑๐ หรือไม่

ตอบ $\frac{\text{พ.ศ. ๑๗๖๗}}{๗๒}$ พหุนิยม คือ .๒๙ ดังนั้น ปีใหม่ไทยเดิมเริ่มปลายเดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๗๖๗ ซึ่งจะเป็นปีกุน

$$\text{วันที่ประจำปี} = ๙๗$$

$$\text{ดังนั้นวันสำคัญในรอบสัปดาห์} = \frac{(๑๗๖๗)(๓๖๕.๒๕) + ๒ (๓๖๕) + ๙๗ - ๑๐ - ๑}{๗}$$

$$= ๙๒๑๔๕.๔๗๑๔๓$$

$$= (๗)(.๔๗๑๔๓) = ๔ \rightarrow อังคาร$$

$$= \frac{(๑๗๖๗)(๓๖๕.๒๕) + ๒ (๓๖๕) + ๙๗ + ๓๔ - ๑๐}{๒๙.๕๓๐๕๕๘}$$

$$= ๒๑๔๕๕.๓๐๒๖๗$$

$$= (๒๙.๕๓๐๕๕๘)(.๓๐๒๖๗) = ๘.๙ = ๙ \text{ ค่ำ}$$

ดังนั้น ๗ เมษายน ค.ศ. ๑๗๖๗ คือ วันอังคารขึ้น ๙ ค่ำ ปีกุน ซึ่งตรงกับ พ.ศ. ๑๗๖๗ + ๔๔๒ = ๒๑๓๙



ข้อสังเกต ๑. ต้องเป็น ค.ศ. ๑๗/๑๗ เพราะ ๑๗/๗ = เศษ .๒๕ หมายความว่าเป็นปีกุน และตรงกับเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๓๐๙ เพราะยังไม่ถึงสิบก้าที่เดียวคือขาดอีก ๑ วัน ก็จะเป็น พ.ศ.

၁၃၀

๒. เสียกรุงขณะขึ้นปีใหม่นักชัตற์ไปแล้ว จึงเป็นปีกุน ดังนั้นปีใหม่ในสมัยนั้นจึงไม่จำเป็นต้องเป็นวันที่ ๑๕ เมษาายน เสมอไป และรัชกาลที่ ๕ ใน พ.ศ. ๒๔๓๙ ได้ทรงประกาศให้ใช้วันที่ ๑ เมษาายน เป็นวันขึ้นปีใหม่ ทั้งนี้อาจทรงต้องการให้ถือปีระพณ์เดิมก็ได้

ถ้า “เมื่อวันอาทิตย์” เดือน ก. แรม ๑๘ ค่ำ ปีมะเส็ง พ.ศ. ๒๑๒๒ เสียกรุงศรีอยุธยา (ครั้งแรก) แก่ข้าศึก” เป็นวันอะไรในปีสากล

ตอบ พ.ศ. ๒๑๑๒ = ค.ศ. ๑๕๖๙ ยังใช้ปฏิทินจุลเลียน; จากการคาดคะเนจะเห็นว่า บุเรงนองยกทัพมาล้อมกรุงศรีอยุธยาประมาณเดือนธันวาคม - มกราคม และล้อมอยู่ ๔ เดือน จึงยึดได้ จึงนำจะยึดกรุงศรีอยุธยาได้ในเดือนกันยายน (เดือน ๙) จากการลองผิดลองถูกพบว่าเป็นวันอาทิตย์ที่ ๔ กันยายน ค.ศ. ๑๕๖๙

$$\text{ວັນເສີຍກຽງ} = \frac{(ອາຄື່ອນ) (ນາມແກ້ໄຂ) + ແກ້ໄລ + ນະໂທ}{ປລ. ແກ້ຕາວິທີ}$$

= റൈറ്റ്.ഡാമേസ്റ്റർ

$$= (\text{.કೊಣಗ}) (\text{ಉಗ.ಕೆಂಂಡುಗ}) - ೧೫ = ೯ \text{ ಮೀ}$$

$$\text{วันในรอบสัปดาห์} = \frac{(\text{ต้อง汘}) (\text{ณ วัน สุ. อาทิตย์}) + \text{อาทิตย์}}{7} = \text{วันที่ ๑ อาทิตย์}$$

= (.๒๘๔๗๑) (๗) = ๒ คือวันอาทิตย์

ดังนั้น วันที่ ๔ กันยายน ค.ศ. ๑๙๖๗ ใกล้เคียงวันอาทิตย์เดือน ส. แรม ๑๙ ค่ำมากที่สุด. การผิดไป ๑-๒ ค่ำ อาจเป็นไปได้จากการสังเกตพระจันทร์เต็มดวงหรือขึ้น ๑ ค่ำ คลาดเคลื่อนไปเล็กน้อย. อนึ่ง ในธรรมเนียมไทยโบราณอาจถือได้ว่าเดือนกันยายนเป็นเดือน ส. ก็ได้

ภารกิจที่ต้องดำเนินการในวันนี้คืออะไร

ตอบ เป็นวันจันทร์ที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ ค.ศ. ๑๕๗๓ ปีมะโรง ใช้ปฏิทินเกรกอเรียนแล้ว

$$\text{ວັນຈັນທີ} = \frac{(\text{ເຮືດຜົນ}) (\text{ກົດໄສ}) + \text{ແລ້ວ} - \text{ຕົບ}}{\text{ຍຸງ}}$$

$$= (.4\overline{9}875) (7) = 3$$

คู่มือการจัดการ

$$\text{ช่องเรม} = \frac{(\text{ร่องไบ}) (\text{นิ่ง ไบ}) + \text{เดิน} + \text{น้ำ} - ๑๐}{\text{ไบ } \times \text{น้ำ } \times \text{ร่องไบ}}$$

$$\begin{aligned} \text{ເວົາເນີພາກທະນິຍມ} &= (.ແຈ້ງຕັດຜ) (\text{ໂກລ.ແຈ້ງຕັດຜ}) - \text{ອົບ} \\ &= \text{ແຮມ } ๑ \text{ ຄໍາ \end{aligned}$$

หมายเหตุ ระหว่างวันในรอบสัปดาห์กับขั้นข้างบนข้าง REM ต้องยืดหลักวันในรอบสัปดาห์ก่อนเพราะแน่นอน กว่า, คนจำได้มากกว่า และระหว่าง พ.ศ. กับปีนักษัตร ต้องยืดปีนักษัตรก่อน ในทำนองเดียวกัน พบว่าสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเสด็จสรวราครตในวันจันทร์ที่ ๒๕ เมษายน เดือน ๖ ขึ้น ๔ ค่ำ ปีมะเสง พ.ศ. ๑๗๔๘



ถ้า วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕ สร้างวัดพระแก้วเสร็จ เป็นวันอะไรของสัปดาห์ และข้างขึ้นข้างแรมที่เท่าไร

$$\begin{aligned}
 \text{ตอบ} \quad \text{วันในรอบสัปดาห์} &= \frac{(๑๙๘๐) (๓๖๕.๒๕) + ๓๖๕ + ๑๑๑ - ๑๒}{๗} \\
 &= \text{หารเศษลงตัว จึงเป็นวันศุกร์} \\
 \text{ข้างขึ้น/ข้างแรม} &= \frac{(๑๙๘๐) (๓๖๕.๒๕) + ๓๖๕ + ๑๑๑ + ๓๔๒ - ๑๒}{๒๗.๕๓๐๕๕๘} \\
 \text{เดือนพฤษภาคม} &= .๓๓๒๔๔๕ \\
 \text{ข้างขึ้น} &= (๒๗.๕๓๐๕๕๘) (.๓๓๒๔๔๕) = \text{ขึ้น } ๔ \text{ ค่ำ (เดือน } ๖)
 \end{aligned}$$

ข) วันเกิดของบุคคลต่างๆ

ถ้า หญิงสาวคนหนึ่งบอกกับชายหนุ่มว่าเกิดวันศุกร์ที่ ๒๐ พฤษภาคม, ชายหนุ่มจะเนว่าหญิงสาวอายุระหว่าง ๓๙ ถึง ๔๒ ปี, จะมีวิธีหาปีเกิดอย่างไร

ตอบ มีตาราง VII ในปฏิกินตลอดกาลที่มีวันศุกร์ที่ ๒๐ ออย, ย้ายตารางนั้นไปที่เดือน พฤษภาคม จะเห็นว่าปีใหม่จะเป็นวันเสาร์, เมื่อคาดว่าอายุ ๓๙-๔๒ ปี จะเกิดระหว่าง ๑.๗. ๑๙๕๙-๑๙๖๒ (ปัจจุบัน ๑.๗. ๒๐๐๑) นำ ๑.๗. หารด้วย ๒๙ จะได้ .๙๖๔, .๐๐, .๐๓๕, .๐.๗๑ หันกลับไปดูตารางปีใหม่วันเสาร์ปรากฏว่าไม่มีเลขเหล่านี้, ขอให้หันตาราง VII ไปที่เดือน พฤษภาคม ปีอธิกสุรทิน (เลขไทย) ปีใหม่จะเป็นวันศุกร์, ดูตารางปีใหม่วันศุกร์จะพบ .๐๐ ดังนั้น เธอเกิดปี ๑.๗. ๑๙๖๐, ปัจจุบันอายุ ๔๐ ปี

ถ้า ลูกชายเกิดวันที่ ๑๙ มีนาคม ๑.๗. ๑๙๘๑, จะเกิดวันอะไรของสัปดาห์ ข้างขึ้นข้างแรมเท่าไร

$$\begin{aligned}
 \text{ตอบ} \quad \frac{๑๙๘๑}{๑๒} &\rightarrow .๗๕, \text{ ดูตารางวันปีใหม่ เป็นวันพุธทั้งหมด, หมุนปฏิกินตลอดกาลให้วันพุธทั้งหมดเป็นปีใหม่ จะ} \\
 &\text{เห็นว่าเกิดวันพุธ}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{ข้างขึ้น/ข้างแรม} &= \frac{(๑๙๘๐) (๓๖๕.๒๕) + ๗๗ + ๓๔๒ - ๑๓}{๒๗.๕๓๐๕๕๘} \\
 \text{เดือนพฤษภาคม} &= (.๔๔๐๒๙) \\
 \text{ข้างขึ้น} &= (๒๗.๕๓๐๕๕๘) (.๔๔๐๒๙) = \text{ขึ้น } ๑๓ \text{ ค่ำ}
 \end{aligned}$$

ค) วันในอนาคต

ถ้า ปีใหม่ ๑.๗. ๒๐๐๑ เป็นวันอะไรของสัปดาห์, ข้างขึ้น/ข้างแรมเท่าไร?

ตอบ ๑.๗. ๒๐๐๑ เป็นศตวรรษใหม่แล้ว ดังนั้นจึงต้องเพิ่มตามค่าของปฏิกินเกรกอเรียน/จูเลียน อีก ๑ วัน

$$\begin{aligned}
 \text{วันสำคัญ} &= \frac{๒๐๐๐ (๓๖๕.๒๕) + ๐ + ๑ - ๑๔}{๗} \\
 \text{เดือนพฤษภาคม} &= (.๑๔๗๙) \\
 \text{วันสำคัญ} &= (๗) (.๑๔๗๙) = ๑ = \text{วันเสาร์} \\
 \text{ข้างขึ้น/ข้างแรม} &= \frac{๒๐๐๐ (๓๖๕.๒๕) + ๐ + ๑ + ๓๔๒ - ๑๔}{๒๗.๕๓๐๕๕๘} \\
 \text{เดือนพฤษภาคม} &= (.๐๕๖๕๕๙) \\
 \text{ข้างขึ้น} &= (.๐๕๖๕๕๙) (๒๗.๕๓๐๕๕๘) = \text{ขึ้น } ๒ \text{ ค่ำ}
 \end{aligned}$$



ข้อนอธีตไปถึงก่อน ค.ศ... เป็นพันปี

ปฏิทินเกรกอเรียนต่างจากปฏิทินจุลารัศมี เนื่องจากวันที่ของปีเปลี่ยนไปเท่านั้น โดยที่ทั้งข้างบน และข้างล่าง และวันที่ของสัปดาห์ยังเหมือนเดิม โดยวันสุดท้ายที่ใช้ปฏิทินจุลารัศมีคือวันพฤหัสบดีที่ ๔ ตุลาคม ค.ศ. ๑๕๘๒ และวันแรกของปฏิทินเกรกอเรียน คือวันศุกร์ที่ ๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๕๘๒ เป็นต้นไป ถ้าดูสมการในการหาวันที่ของสัปดาห์และข้างบน

ข้างบน ก็จะเห็นว่าจำนวนวันที่ของปี กับผลต่างระหว่างปฏิทินทั้งสองนั้นเมื่อลบกันแล้วก็คือ วันที่ของปีจุลารัศมีนั้นเอง โดยไม่ทำให้วันที่ของสัปดาห์หรือข้างบนข้างล่างแปรเปลี่ยนแตกดีต่างออกไปเลย ปัญหาสำคัญจึงอยู่ที่เมื่อเปลี่ยนศักราชแล้ว จะเทียบปฏิทินทั้งสองอย่างไร โดยที่วันที่ของสัปดาห์และข้างบนข้างล่างยังคงเดิม.

เนื่องจากปฏิทินเกรกอเรียนมีช่วงเวลาในรอบปีสั้นกว่า : กล่าวคือ ๑ ปี = ๓๖๕.๒๔๒๕ ขณะที่ปฏิทินจุลารัศมี ๑ ปี = ๓๖๕.๒๕ ปฏิทินเกรกอเรียน

จึงวิ่งเร็วกว่าและจะเร็วต่อไปในอนาคต แต่ในอดีตจะต้องมีวันเดือนปีที่เท่ากับปฏิทินจุลารัศมี และย้อนต่อลงไปอีก ก็จะมีจำนวนวันน้อยกว่าปฏิทินจุลารัศมี สิ่งนี้เปรียบได้กับการวัดอุณหภูมิโดยองศาสตราจารย์ส 以及องศาสตราจารย์ไชยรัตน์ ณ จุดเดือดของน้ำองศาสตราจารย์ไชยรัตน์จะสูงกว่าศาสตราจารย์ส แต่ ณ -40° ทั้งสองจะมีองศาเท่ากัน ต่ำกว่า -40° องศาสตราจารย์ไชยรัตน์ จะลดลงต่ำกว่าองศาสตราจารย์ส องศาสตราจารย์ไชยรัตน์จึงเหมือนเกรกอเรียน ในขณะที่องศาสตราจารย์สซึ่งมีช่วงยาวกว่าจะเหมือนปฏิทินจุลารัศมี.

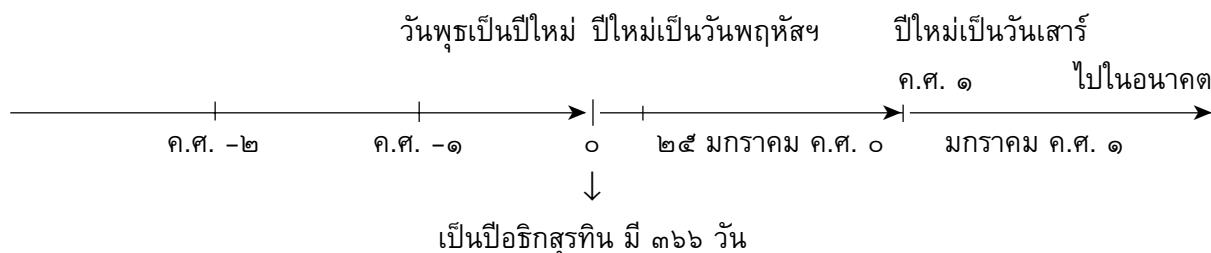
ตารางที่ ๓/๑ การประมาณค่า nokช่วง (extrapolation) ของความต่างของปฏิทินจุลารัศมีและปฏิทินเกรกอเรียนในศักราชต่างๆ

ค.ศ.	ปฏิทินเกรกอเรียน = (วันที่ของปี)	ปฏิทินจุลารัศมี (วันที่ของปี)	ค.ศ.	ปฏิทินเกรกอเรียน = (วันที่ของปี)	ปฏิทินจุลารัศมี (วันที่ของปี)
๒๐๐๐		+ ๑๔	๒๐๐		+ ๐
{ ๒๐๐๐		+ ๑๗	๑๐๐		- ๑
๑๙๐๐		+ ๑๗	{ ๐		- ๒
๑๘๐๐		+ ๑๙	-๑๐๐		- ๒
๑๗๐๐		+ ๑๑	-๒๐๐		- ๓
{ ๑๖๐๐		+ ๑๐	-๓๐๐		- ๔
๑๕๐๐		+ ๑๐	{ -๔๐๐		- ๕
๑๔๐๐		+ ๑๗	-๕๐๐		- ๕
๑๓๐๐		+ ๕	-๖๐๐		- ๖
{ ๑๒๐๐		+ ๗	-๗๐๐		- ๗
๑๑๐๐		+ ๗	{ -๘๐๐		- ๘
๑๐๐๐		+ ๖	-๙๐๐		- ๙
๙๐๐		+ ๕	-๑๐๐๐		- ๙
{ ๘๐๐		+ ๔	-๑๑๐๐		- ๑๐
๗๐๐		+ ๔	{ -๑๒๐๐		- ๑๑
๖๐๐		+ ๓	-๑๓๐๐		- ๑๑
๕๐๐		+ ๒	-๑๔๐๐		- ๑๒
{ ๔๐๐		+ ๑	-๑๕๐๐		- ๑๓
๓๐๐		+ ๑			



ย้อนอดีตไปถึงก่อน ค.ศ... ถึงสมัยพระพุทธเจ้า

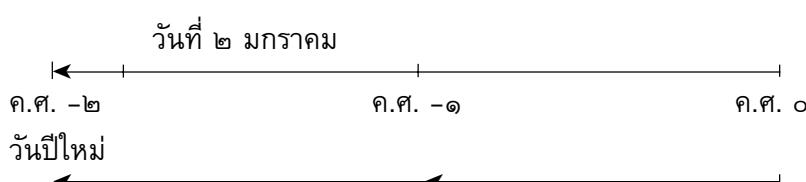
ในหนังสือ สารานุกรมประวัติ-ศาสตร์ไทย ของ ส.พลายน้อย ได้กล่าวถึง “วันที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพาน ว่า ตรงกับวันจันทร์ เดือน ๖ ขึ้น ๑๕ ค่ำ ปีมะเสง ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๕ พฤษภาคม...” เป็นไปได้หรือไม่ การย้อนอดีตไปก่อนคริสต์ศักราชนั้นดูจากภาพจะเป็นดังนี้



การนับย้อนไปในอดีต เป็นการย้อนศร จึงต้องกลับวงจร เช่น วันเสาร์ = ๑, วันศุกร์ = ๒, วันพุธสบดี = ๓; และขึ้น ๑ ค่ำ = ๑, แรม ๑๕ ค่ำ = ๒, แรม ๑๔ ค่ำ = ๓. ทั้งนี้ เพราะ ค.ศ. -๑ ย่อมา ก่อน ค.ศ. ๐, และวันที่ในปี ค.ศ. -๒ ย่อมา ไก่จาก ค.ศ. ๐ กว่าวันที่ใน ค.ศ. -๑ จึงต้องมีจินตนาภาพเห็นลูกเท็นนิสอยู่ในกล่องพลาสติกทรงกระบอก ตั้งแต่ ค.ศ. ๐ → ค.ศ. -๑, ..., แล้วหารที่ลະ ๗ วัน/สัปดาห์ หรือที่ลະ ๒๙.๕๓๐๕๘๘ วัน/เดือนจันทรคติ.

แต่เนื่องจากเรามิได้เริ่มทุกอย่างวันที่ ๑ มกราคม ค.ศ. ๐ จึงต้องมีการบวกเชื่อมต่อเนื่องดังนี้: ๑) เมื่อคิดเป็นวันในรอบสัปดาห์ต้องบวก $366 + ๑ = ๓๖๗$ วัน เมื่อบวกแล้วจะได้เป็นวันขึ้นปีใหม่ของปีเสมอ; ๒) วันข้างขึ้น/ข้างแรม + ๑๕ วัน จะได้วันที่นับจากขึ้น ๑ ค่ำ = ๑, แรม ๑๕ ค่ำ = ๒, แรม ๑๔ ค่ำ,... ย้อนครลงไป (ดูตารางที่ ๔-๙).

อนึ่ง จำนวนวันที่เกิดขึ้นในอดีตจะต้องเริ่มที่ฐาน ค.ศ. ๐ ซึ่งเป็นเหมือน อนาคตของวันสำคัญ. ปีอธิกสุรทินที่ใช้คำนวณจึงต้องเป็นปีที่อยู่หลังวันสำคัญ กล่าวคือ ใกล้ ค.ศ. ๐ มากกว่า และวันสำคัญก็เป็นวันจะต้องลบวันที่ ๑ มกราคมออก เช่น วันที่ ๒ มกราคม ก็คือ ($๒ - ๑$) = ๑ วัน หลังปีใหม่. ทั้งนี้ เพราะในปีนั้น วันปีใหม่จะเป็นวันที่เป็นอดีตมากที่สุด



สูตรการใช้คำนวน มี ๒ แบบ คือ

แบบที่ ๑ วันเดือนปี ของปีสำคัญที่ไม่ใช่ปีอธิกสุรทิน

$$\text{วันที่ของสัปดาห์}^* = \frac{\text{ปีอธิกสุรทินหลังปีสำคัญ}/(๓๖๕.๒๕) \times \{\text{ปีสำคัญ}/\text{ปีอธิกสุรทินหลังปีสำคัญ}\} (๓๖๕) - (\text{วันสำคัญ} - ๑) + ๓๖๗}{๗}$$

$$\text{ข้างขึ้น/ข้างแรม}^* = \frac{\text{ปีอธิกสุรทินหลังปีสำคัญ}/(๓๖๕.๒๕) + \{\text{ปีสำคัญ}/\text{ปีอธิกสุรทินหลังปีสำคัญ}\} (๓๖๕) - (\text{วันสำคัญ} - ๑) + ๒๙.๕๓๐๕๘๘}{๗}$$

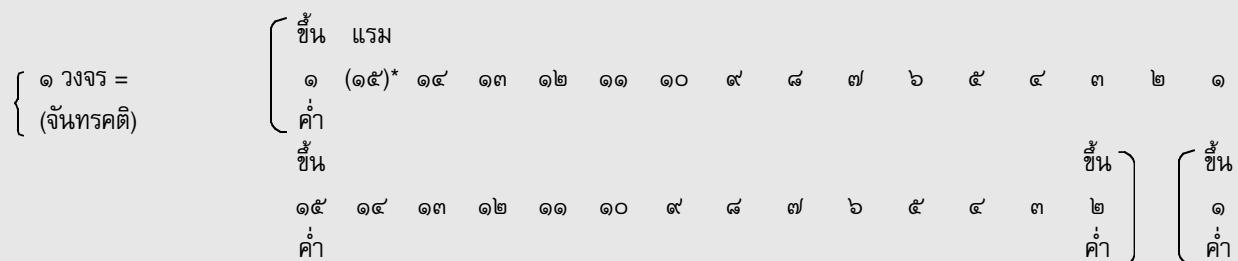
/*/ คือค่าสมบูรณ์ หมายความว่า จำนวนเลขในนั้นจะต้อง округมาเป็นบวกเสมอ



ตารางที่ ๔ ปีนักษัตรก่อน ค.ศ. คือการนับถอยหลังโดยทุกปีนักษัตรจะเริ่มปลายเดือนมีนาคม ของแต่ละปี โดยใช้ ค.ศ. หรือ พ.ศ. หาร ด้วย ๑๒ แล้วเอาแต่ทศนิยมเท่านั้น โดยใช้กฎพิชณิตในกรณี ค.ศ., พ.ศ. ติดลบ ในกรณีก่อน ค.ศ. สำคัญ ต้องลดลงหนึ่งหน่วยก่อนแล้วจึงดูตาราง เช่นก่อน ค.ศ. ๕๔๔ ก็คือ ก่อน ค.ศ. ๕๔๓

	ปีราก (ไก่)	วอก (สิง)	มะแม (แพะ)	มะเมีย (มา)	มะเส็ง (สุสาน)	มะโรง (สุไหงยู)
ค.ศ. ๑+ $\frac{\text{ค.ศ.}}{๑๒}$.๐๔๗	.๐๐	๑-.๐๔๗ = .๙๗๗	๑-.๑๖๗ = .๘๓๓	๑-.๒๔๗ = .๗๗๗	๑-.๓๒๗ = .๖๖๗
ค.ศ.	๑	๐	-๑	-๒	-๓	-๔
พ.ศ. $\frac{\text{ค.ศ.}}{๑๒}$.๗๗๗	.๙๗๗	.๑๖๗	.๐๔๗	.๐๐	.๙๗๗
พ.ศ.	๕๔๔	๕๔๓	๕๔๒	๕๔๑	๕๔๐	๕๔๑
	เถาะ (กระต่าย)	ชาล (เสือ)	ฉลุ (วัว)	ชวด (หมู)	กุน (หมู)	จอ (ומה)
ค.ศ. ๑+ $\frac{\text{ค.ศ.}}{๑๒}$.๕๔๗	.๕	.๔๗๗	.๗๗๗	.๙๗๗	.๑๖๗
ค.ศ.	-๕	-๖	-๗	-๘	-๙	-๑๐
พ.ศ. $\frac{\text{ค.ศ.}}{๑๒}$.๔๗๗	.๗๗๗	.๑๖๗	.๐๔๗	.๐๐	.๙๗๗
พ.ศ.	๕๓๔	๕๓๓	๕๓๒	๕๓๑	๕๓๐	๕๓๑

ตารางที่ ๕ การนับถอยหลัง (ข้อนคร) ของชื่น ๑ คำ จันจุบวงศ์ นับตั้งแต่ชื่น ๑ คำ = ๑ ในปีก่อน ค.ศ.



*เดือนคี่ไม่มีแรม ๑๕ คำ

ตารางที่ ๖ วันปีใหม่ (๑ มกราคม) ของปีต่างๆ จะตกอยู่ในเดือน哪 (๑) หรือเดือน哪 (๒) ตามตารางต่อไปนี้

(ช้างแรม = ว.๑, ว.๒, ว.๓, ---; ช้างชื่น = ช.๑, ช.๒, ช.๓---)



- หมายเหตุ ๑. ถ้าปีใหม่เป็น ว.๓ → ว.๕, จะไม่วัดว่าเป็นเดือน ๑ หรือเดือน ๒
 ๒. ในเดือนที่เป็นเลขคู่จะมีอยู่ ๑๔ แรม, ในเดือนเลขคู่จะมี ๑๕ แรม ทั้งนี้เพื่อเฉลี่ยให้ในแต่ละเดือนมี ๒๙.๕ วัน
 ๓. วิธีที่จะทราบว่า ว.๑, ว.๒, ว.๓ เป็นเดือนไหน ให้ตรวจสอบแรม ๑๕ คำ ถ้ามีแรม ๑๕ คำแสดงว่าเป็นเดือน ๒; ถ้าเป็นเดือน ๑ จะถูกต้องเป็นชื่น ๑ คำทันที



ตารางที่ ๗ วันปีใหม่และข้างขึ้นข้างแรมของมันในช่วงหัวเฉียวนี้ต่อ ค.ศ. ๑ → ค.ศ. -๔

ค.ศ. -๔	ค.ศ. -๓	ค.ศ. -๒	ค.ศ. -๑	ค.ศ. ๐	ค.ศ. ๑	ค.ศ. ๒
๓๖๖	...	๓๖๖	๓๖๕	๓๖๕	๓๖๕	๓๖๖
จันทร์ พุธ	เสาร์ จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสฯ เสาร์ อาทิตย์	จันทร์ ขึ้น ๔ ค่ำ ขึ้น ๑๕ ค่ำ แรก ๑๐ ค่ำ ขึ้น ๗ ค่ำ แรก ๗ ค่ำ	Jan 25

แบบที่ ๒ วันเดือนปี ของปีสำคัญที่เป็นปีอธิกสูตรกินด้วย

$$\text{วันที่ของสัปดาห์} = \text{ปีอธิกสูตรกินที่เป็นปีสำคัญด้วย} / (๓๖๕.๒๕)$$

$$-(\text{วันสำคัญ} - ๑) + ๓๖๗$$

๗

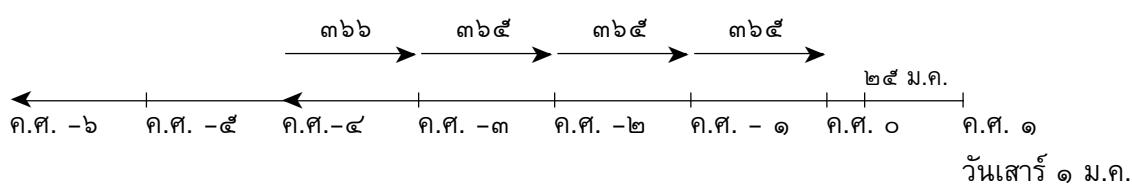
$$\text{ข้างขึ้น/ข้างแรม} = \text{ปีอธิกสูตรกินที่เป็นปีสำคัญด้วย} / (๓๖๕.๒๕) + ๒๕ - (\text{วันสำคัญ} - ๑)$$

$$๒๙.๕๓๐๕๕๘$$

$$= m \cdot n \text{ (ทศนิยม)}$$

$$\text{ข้างขึ้น/ข้างแรม} = n \text{ (๒๙.๕๓๐๕๕๘)}$$

ตัวอย่าง จงหาวันขึ้นปีใหม่ และวันที่ ๓ มกราคม ค.ศ. -๖



$$\text{วันขึ้นปีใหม่ ค.ศ. -๖} = \frac{๔ (๓๖๕.๒๕) + ๓๖๕ + ๓๖๕ - (๑-๑) + ๓๖๗}{๗}$$

$$= (.๔๒๙๕๕๘) ๗ = ๓ ปีอนคร (\rightarrow \rightarrow) \text{ พฤหัสบดี }$$

$$\text{ข้างขึ้น/ข้างแรม} = \frac{๔ (๓๖๕.๒๕) + ๓๖๕ + ๓๖๕ - (๑-๑) + ๒๕}{๒๙.๕๓๐๕๕๘}$$

$$= (.๐๔๐๘) ๒๙.๕๓๐๕๕๘$$

$$= ๑ ๑ ค่ำ$$

$$\text{วันที่ ๓ มกราคม ค.ศ. -๖} = \frac{๔ (๓๖๕.๒๕) = ๓๖๕ + ๓๖๕ - (๓-๑) + ๓๖๗}{๗}$$

$$= ๗ (.๑๔๒๙๕๕๘)$$

$$= ๑ \rightarrow \text{วันเสาร์}$$

และทำนองเดียวกัน เป็นวันขึ้น ๓ ค่ำ



ตารางที่ ๔ การจำแนกกลุ่มวันปีใหม่ที่เหมือนกันตามปฏิทินข้างหน้าและของปีซึ่งเป็นเหมือนแม่แบบกราฟิกของปีต่างๆ:

วันปีใหม่กลุ่ม	ชื่น/แรม	เดือน	เหมือนปฏิทินข้างหน้าและของปี ค.ศ.
I	๑ ชื่น ๑ ค่ำ	๒	๑๙๕๗, ๑๙๖๔, ๑๙๗๕, ๒๐๑๔
	๒ ชื่น ๒ ค่ำ	๒	๒๐๐๖
	๓ ชื่น ๓ ค่ำ	๒	๑๙๕๙, ๑๙๖๐, ๑๙๗๗
	๔ ชื่น ๔ ค่ำ	๒	๑๙๕๔, ๑๙๖๗, ๑๙๗๘, ๒๐๑๗
	๕ ชื่น ๕ ค่ำ	๒	๑๙๕๕, ๑๙๗๗
	๖ ชื่น ๖ ค่ำ	๒	๑๙๖๗, ๑๙๗๐, ๒๐๐๙
	๗ ชื่น ๗ ค่ำ	๒	๑๙๔๔, ๑๙๕๙, ๒๐๐๘*
	๘ ชื่น ๘ ค่ำ	๒	๑๙๕๔, ๑๙๗๔, ๒๐๑๔**
	๙ ชื่น ๙ ค่ำ	๒	๑๙๕๗*
	๑๐ ชื่น ๑๐ ค่ำ	๒	๑๙๕๗, ๑๙๖๖, ๒๐๐๔*
	๑๑ ชื่น ๑๑ ค่ำ	๒	๑๙๕๙, ๑๙๖๔, ๑๙๗๕*
	๑๒ ชื่น ๑๒ ค่ำ	๒	๑๙๕๗, ๑๙๖๗*
	๑๓ ชื่น ๑๓ ค่ำ	๒	๑๙๕๐, ๑๙๖๘, ๑๙๗๘, ๒๐๐๗*
	๑๔ ชื่น ๑๔ ค่ำ	๒	๑๙๕๐*
	๑๕ ชื่น ๑๕ ค่ำ	๒	๑๙๕๔, ๑๙๖๑, ๑๙๗๘*
	๑๖ แรม ๑ ค่ำ	๒	๑๙๕๗, ๑๙๖๐, ๑๙๗๗*
	๑๗ แรม ๒ ค่ำ	๒	๑๙๖๔*
II	๑๘ แรม ๓ ค่ำ	๑	๑๙๕๕, ๒๐๐๙
	๑๙ แรม ๔ ค่ำ	๒	๑๙๕๗, ๒๐๐๘*
	๒๐ แรม ๕ ค่ำ	๑	๑๙๕๔, ๒๐๑๓
	๒๑ แรม ๖ ค่ำ	๒	๑๙๕๖, ๑๙๖๕*
	๒๒ แรม ๗ ค่ำ	๑	๑๙๕๔, ๑๙๖๗
	๒๓ แรม ๘ ค่ำ	๒	๑๙๕๗*
III	๒๔ แรม ๙ ค่ำ	๑	๑๙๕๐, ๑๙๕๔, ๑๙๖๖, ๒๐๐๕, ๒๐๑๖
	๒๕ แรม ๑๐ ค่ำ	๑	๑๙๕๗, ๑๙๖๘
	๒๖ แรม ๑๑ ค่ำ	๑	๑๙๕๔, ๑๙๖๐, ๑๙๗๗, ๒๐๐๘
	๒๗ แรม ๑๒ ค่ำ	๑	๑๙๕๔*
	๒๘ แรม ๑๓ ค่ำ	๑	๑๙๕๗, ๑๙๖๔, ๑๙๗๘, ๒๐๐๐
	๒๙ แรม ๑๔ ค่ำ	๑	๑๙๕๔, ๑๙๖๕, ๒๐๑๑
	๓๐ แรม ๑๕ ค่ำ	๑	๑๙๕๗
	๓๑ แรม ๑๖ ค่ำ	๑	๑๙๕๔, ๑๙๖๕, ๒๐๐๗
	๓๒ แรม ๑๗ ค่ำ	๑	๑๙๕๗, ๑๙๖๗
	๓๓ แรม ๑๘ ค่ำ	-	ไม่มีแรม ๑๘ ค่ำ สำหรับเดือนคี่

หมายเหตุ * ปีเหล่านี้มีเดือนแปดสองครั้ง

** ปีนี้ห้ามมีเดือนแปดสองครั้ง



ตารางที่ ๙ การหาข้างขึ้นแรมอีกแบบหนึ่ง

การนับถอยหลังจากขึ้น ๑ ค่ำ → แรม ๑๕ → แรม ๑๔ มีอุปสรรคคือ ในเดือนคี่จะไม่มีแรม ๑๕ ค่ำ เพื่อหลีกเลี่ยงการนับข้อนครแบบนี้ อาจทำได้โดยนับจากต้นคือ ขึ้น ๒ ค่ำ ถึง ขึ้น ๗ ค่ำ --- แรม ๑๕ ค่ำ ถึง ขึ้น ๑ ค่ำ ซึ่งง่ายกว่า

วิธีการคือ เมื่อได้ทศนิยมของข้างขึ้นข้างแรม เรายิ่ง (๑ - ทศนิยม) แล้วคูณด้วย ๒๙.๕๓๐๕๘๘ ก็จะได้จำนวนวันที่จะต้องนับจาก ขึ้น ๒ ค่ำ โดยนับขึ้น ๒ ค่ำ = ๑ ขึ้น ๓ ค่ำ = ๒ --- จนจบจำนวนวัน

ต่อจากนั้นต้องบวกอีก ๑ เพื่อให้บรรจบกับการนับข้อนครลงมา เช่น เดียวกับ .๖ ของ ๑๐ นับจาก ๑ --- ๖ หรือ .๕ ของ ๑๐ นับจาก ๑๐ ลงมา จะบรรจบกันได้ต้องบวกอีก ๑, ทั้งนี้เพราะเริ่มนับจากปลายสุดของทั้งสองข้างนั้นเอง



ดังนั้น วิธีทำคือ :

ข้างขึ้น/แรม → (๑ - ทศนิยม) (๒๙.๕๓๐๕๘๘) + ๑ โดยนับขึ้น ๒ ค่ำ = ๑

ตัวอย่าง ๑ จงหาว่าวันประสุติของพระพุทธเจ้าซึ่งน่าจะเป็นวันสาร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. -๘๐ ตรงกับข้างขึ้นข้างแรมอะไร

$$\text{ตอบ} \quad \text{ค.ศ.} -๖๒๗ = \text{พ.ศ.} -๘๐$$

$$\therefore \frac{๖๒๗}{๒๙.๕๓๐๕๘๘} = \frac{(๑ - .๕๗๗๗/๐๔)}{๒๙.๕๓๐๕๘๘} + ๑ = ๑๔$$

$$= \frac{๗๗๐.๕๗๗๗/๐๔}{๒๙.๕๓๐๕๘๘}$$

$$= (๑ - .๕๗๗๗/๐๔) (๒๙.๕๓๐๕๘๘) + ๑ = ๑๔$$

$$\text{ขึ้น } ๒ \text{ ค่ำ} = ๑$$

$$\therefore ๑๔ \rightarrow \text{ขึ้น } ๑๕ \text{ ค่ำ} (\text{และเดือน } ๖)$$

และเมื่อย้อนยุคไปถึงสมัยพุทธกาล พบว่า พ.ศ. ๐ คือ ค.ศ. -๔๔๓ และวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ อันเป็นวันที่พระพุทธเจ้าเสด็จดับขันธ์-ปรินิพานนั้นตรงกับปีมะเส็ง วันจันทร์ที่ ๑๐ พฤษภาคม.

สำหรับวันประสุตินั้น พระพุทธองค์ประสุติ ๘๐ ปีก่อนพุทธศักราช จึงน่าจะเป็นปีรากามากกว่าปีจอยะ เพราะพระพุทธเจ้าองในวันมหาชนบุชา กิตติสัมถียุ ๘๐ ปีนี้ ในปีรากา ๖๒๓ ปีก่อน ค.ศ. นั้น วันที่ ๑ มกราคม เป็นวันพุธ แรม ๔ ค่ำ เดือนอ้าย วันประสุติของท่านจึงน่าจะเป็นวันสาร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม เดือน ๖ ขึ้น ๑๕ ค่ำ ปีรากา ก่อน พ.ศ. ๘๐ ปี ตามปฏิกิริ

จุเลียน.

ตั้งแต่คริสตกาลถึงยุคโมเสส (The Prince of Egypt) หรือ สมัยฟาร์รามเสส II

ชาวiywmีปฏิกิริณคล้ายคนไทยคือ วัดด้วยวงจรของดวงจันทร์. วันที่ หนึ่งของเดือนของปฏิกิริณiywikkio ขึ้น ๑ ค่ำ เสมอ แต่วันที่ ๑๔ ค่ำ จะเป็นวันพระจันทร์เต็มดวง. ทั้งนี้ เพราะชาวiywันบวันตั้งแต่วันก่อนหน้านี้ เวลา ๑๙.๐๐ น. เป็นวันใหม่ ขณะที่ คนไทยนับ ๐๖.๐๐ น. ของวันนี้เป็นวันใหม่ อนึ่ง ชาวiywikkioเดือนที่สิบสามเช่นเดียวกับที่คนไทยมีเดือน ส ครั้งที่สอง โดยจะมีเดือนที่ ๑๓ อญู ๗

ครั้งในรอบ ๑๙ ปี เช่นกัน. โดยหลักใหญ่ของการนับอญูที่วัน Vernal equinox คือวันที่ ๒๑ มีนาคม ของทุกปี ซึ่งจำนวนชั่วโมงของกลางวันและกลางคืนจะเท่ากัน. เดือนที่หนึ่งของชาวiywikkioเดือน Nisan เดือนนั้นมีหลักว่าดวงจันทร์เต็มดวงจะต้องมาหลังวัน equinox. ถ้าคำนวนแล้วว่า จะมาก่อนก็ให้เพิ่มเดือนที่ ๑๓ เข้ามา ทั้งนี้เพื่อให้ชาวiywสามารถลองปาสกา ซึ่งกำหนดให้เป็นวันขึ้น ๑๕ ค่ำและสามารถวายข้าวบาร์เลีย์ แต่พระเจ้าถูกต้องตามฤดูกาล. ปฏิกิริณของiywikkioเป็นปฏิกิริณแรกแบบ “lunisolar” คือปฏิกิริณกึ่งสุริยะ - กึ่งจันทรคติ นั่นเอง.



คำถาม ๑ ในคัมภีร์ใบเบิกกล่าวว่าพระเยซูเจ้าทรงสิ้นพระชนม์ในวันศุกร์เดือน Nisan ๑๔, ค.ศ. ๓๓ ตรงกับวันเดือนปีอะไร

$$\text{ตอบ} \quad \text{วันปีใหม่} = \frac{[\text{๓๒}(\text{๓๖๕.๒๕} + ๑)]}{๗} = \text{วันพุทธศบดี (ดูปฏิทินดลดอดกาล)}$$

$$\text{ขึ้น} = \frac{\text{๓๒}(\text{๓๖๕.๒๕}) + ๗ + ๑ + \text{๓๔๒}}{\text{๒๙.๕๓๐๕๘๘}} \rightarrow \text{ขึ้น } ๑๒ \text{ ค่ำ}$$

จากตารางปีใหม่ขึ้น ๑๒ ค่ำ ปี ๑๙๗๗ พบร่วมกับวันศุกร์ที่ ๓ เมษาฯ เป็นวันขึ้น ๑๕ ค่ำ หลัง equinox; ตรวจสอบกับสมการได้ว่าเป็น

$$\text{พระจันทร์เต็มดวง} = \frac{\text{๓๒}(\text{๓๖๕.๒๕}) + \text{๗๓} + \text{๓๔๒}}{\text{๒๙.๕๓๐๕๘๘}} = \text{ขึ้น } ๑๕.๔๕ \text{ ค่ำ}$$

วันสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าคือวันศุกร์ที่ ๓ เมษาฯ ค.ศ. ๓๓ ตามปฏิทินจูเลียน, ซึ่งเทียบเป็นปฏิทินกรอกอเรียน ได้เท่ากับวันศุกร์ที่ ๑ เมษาฯ ค.ศ. ๓๓ อันเป็นปีมะเส้งเช่นกัน (ดูตารางที่ ๓)

อนึ่ง ได้มีทฤษฎีใหม่ว่า พระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์วันศุกร์ที่ ๗ เมษาฯ (จูเลียน) ค.ศ. ๓๐. ต้องขอคัดค้าน เพราะจากการคำนวณพบว่า วันศุกร์ดังกล่าววนนี้เป็นแรม ๑ ค่ำ

คำถาม ๒ ในหนังสือ Ptolemy's Canon กล่าวว่ามีจันทรคราสในวันที่ ๒๒ เมษาฯ ค.ศ. -๖๒๑ และ วันที่ ๑ มิถุนาฯ ค.ศ. -๖๔๑ พิสูจน์ได้หรือไม่

จันทรคราสเกิดเมื่อวันพระจันทร์เต็มดวง ขึ้น ๑๕ ค่ำ เสมอ เพราะดวงอาทิตย์โลก และดวงจันทร์มาอยู่บนระนาบเดียวกัน เป็นเส้นตรงเดียวกัน คือวันขึ้น ๑๕ ค่ำนั้นเอง

ค.ศ. -๖๒๑ ในสูตรของผู้นิพนธ์ต้องลบออก ๑ เหลือเพียง ค.ศ. -๖๒๐ เพราะได้แทรก ค.ศ. ๐ ลงไปเพื่อให้ตรงกับ พ.ศ. ต่างๆ ขณะที่นักประวัติศาสตร์บางท่านนับ ค.ศ. -๑ แล้วเป็น ค.ศ. ๑ ต่อ กันเลย

$$\therefore \text{ก) } \text{ค.ศ. } -๖๒๑ \rightarrow -๖๒๐ \text{ AD.} = \text{เมษาฯ } ๒๒$$

$$\therefore \text{เมษาฯ } ๒๒ \rightarrow \frac{๖๒๐ (\text{๓๖๕.๒๕}) - (\text{๑๓}-๑) + \text{๒๕}}{\text{๒๙.๕๓๐๕๘๘}}$$

$$= \text{๑๓.๔} + ๑ = \text{๑๔.๔} \text{ คือ พระจันทร์เต็มดวง}$$

ข) วันที่ ๑ มิถุนาฯ ค.ศ. -๖๔๑ → -๖๔๐ AD.

$$\therefore \text{๑ มิถุนาฯ} \rightarrow \frac{๖๔๐ (\text{๓๖๕.๒๕}) + \text{๒๕} - (\text{๑๕}-๑)}{\text{๒๙.๕๓๐๕๘๘}}$$

$$= \text{๑๓} + ๑ = \text{๑๔} \rightarrow \text{พระจันทร์เต็มดวง}$$

คำถาม ๓ เจ้าชายโมเสสในเรื่อง The Prince of Egypt ได้นำพากย์วิจล่องปาสกาครั้งแรกในวัน Nisan ๑๔, ปี ค.ศ. -๑๕๓๓ เป็นวันอะไร

ค.ศ. - ๑๕๓๓ → ๑๕๓๒ (ต้องลบ ๑ เสมอ)

ปีใหม่เป็นวันพุทธศบดี ขึ้น ๑ ค่ำ (ดูปี ๑๙๖๘)

วันเพ็ญหลังวันที่ ๒๑ มีนาคม คือ วันอังคารที่ ๑๓ เมษาฯ

$$\text{หรือ} = \frac{\text{๑๕๓๒} (\text{๓๖๕.๒๕}) - (\text{๑๐}-๑) + \text{๒๕}}{\text{๒๙.๕๓๐๕๘๘}} = \text{๑๓}$$

$$= \text{๑๓} + ๑ = \text{พระจันทร์เต็มดวง}$$

หรือตามปฏิทินกรอกอเรียน = วันอังคารที่ ๑๓ มีนาคม ค.ศ. -๑๕๓๓ (ดูตารางที่ ๓/๑)



การหารวันตรุษจีนทุกปี

ชาวจีนมีปฏิทินคล้ายชาวไทย ในเดือนหนึ่งมี ๒๙ วันบ้าง ๓๐ วันบ้าง แต่วันตรุษจีนนั้นบวกกับวันขึ้น ๑ ค่า หลังวันแรกของฤดูหนาวคือวันที่ ๒๑ ธันวาคม ไปอีกเป็นวันขึ้น ๑ ค่าที่ ๒

วันปีใหม่จีนคือวันขึ้น ๑ ค่า ที่สองหลังวันที่ ๒๑ ธันวาคมนั้นเอง จึงสามารถคำนวณได้ด้วยสูตรว่าวันที่ ๒๑ ธันวาคม เป็นข้างขึ้น/แรมอะไร แล้วหาวันขึ้น ๑ ค่าที่ ๒ ได้โดยง่าย ซึ่งจะตกลอยู่ระหว่างวันที่ ๒๐ มกราคม ถึงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์

คำถาม ๔ จงหาวันปีใหม่จีน ค.ศ. ๒๐๐๒

ตอบ ห้วนที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๐๐๑ ได้ว่าเป็นวันขึ้น ๗ ค่า

∴ ปีใหม่ ๑ มกราคมเป็นวันแรม ๓ ค่า เดือน ๑ และวันที่ ๑๔ มกราคมคือวันขึ้น ๑ ค่าแรก

∴ วันตรุษจีนคือวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๐๐๒ ซึ่งเป็นวันขึ้น ๑ ค่าที่ ๒ หลังวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๐๐๑

วิธีตรวจสอบ :

$$\frac{๒๐๐๐ \text{ (๓๖๕.๒๕)} + ๓๖๕ + ๔๓ + ๓๕๒ - ๑๓}{๒๙.๕๓๐๕๕๘๘}$$

$$= .๐๑๙๖๔ \text{ คือ } \text{ขึ้น } ๑ \text{ ค่า}$$

สรุป

ปฏิทิน การนับข้างขึ้นข้างแรม การนับวันในรอบสัปดาห์ และปีไทยเดิม มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน และเดินตามวงจรของตนเองอย่างซื่อสัตย์ตลอดมา. การเปลี่ยนแปลงปฏิทินทางสุริยคติมีได้มีผลตรง แต่มีผลทางอ้อมต่อจันทรคติ ซึ่งยังคงวนวันมิใช่จำนวนปีเป็นหลัก. บทความนี้ได้จับเอาจุดทันนิยมของวงจรมาเป็นเครื่องวัดวันเดือนปีทุก ๆ อย่างที่กล่าวมา และได้ทำปฏิทินตลอดกาลมาเป็นเครื่องช่วยอีกด้วย. ทั้งนี้เพื่อให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปได้เข้าถึงซึ่งความรู้ทางประวัติศาสตร์ที่ซ่อน

เร้นรอการค้นพบอยู่อย่างถูกต้อง สูตรการคำนวณยังช่วยให้รู้วันเดือนปีเกิดของคนใกล้ชิดและบุคคลที่สำคัญอย่างถูกต้อง, รวมทั้งวันตรุษจีนของแต่ละปี, ทั้ง (ยัง) พยากรณ์วันเวลาในอนาคต, และในอดีต เช่น สมัยพุทธกาล, สมัยคริสตกาล และก่อนหน้านั้นอีกด้วย. อนึ่งเป็นที่น่าอัศจรรย์ใจที่พบว่า ทั้งพระพุทธเจ้าและพระเยซูเจ้า ต่างก็สิ้นพระชนม์ในวันขึ้น ๑๕ ค่า ปีมะเส็ง เช่นกัน.

บรรณานุกรม

๑. กมลเดช สงวนแก้ว. คำนวณเพื่อผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนดอนบอนสโก; ๒๕๔๒.

๒. ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. อัญชัญ ประวัติศาสตร์ และการเมือง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; ๒๕๔๓.

๓. ศิริวัฒน์ไชยชนะ. เส้นทางประวัติศาสตร์ไทย สมัยกรุงศรีอยุธยา. กรุงเทพมหานคร: เอส.เอส.บุ๊คເเช້ຕີ; ๒๕๔๓.

๔. ส.พลายน้อย. สารานุกรมประวัติศาสตร์ไทย. กรุงเทพมหานคร: อักษรพิพิยา; ๒๕๔๒

๕. ส.พลายน้อย. เกร็ดโบราณคดี ประวัติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: อักษรพิพิยา; ๒๕๓๕.

๖. สมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ. พระประวัติสมเด็จพระนเรศวรมหาราช. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจเทศาจิ; ๒๕๓๔.

๗. โทรหา บุราจารย์. ปฏิทิน ๑๕๐ ปี. กรุงเทพมหานคร; เลียงเซียง; ๒๕๔๒.

๘. Calendar. Encyclopedia Britannica, Vol. 4. Chicago: William Benton; ๑๕๓๓.

๙. Sutchiffe A. Numbers. New York: Harper Perennial; 1996.

**Abstract****Calculation of the Exact Dates of Past, Present and Future Events****Kamoldej Sanguankaeo**

Former Instructor, Assumption College, Bangkok, Thailand

Many historical data in Thailand, and in the world generally, were recorded according for (a) the lunar calendar, indicating the waxing or waning or the full moon according to the lunar month, (b) the Nakshatra cyclical year, and (c) Buddhist era, among other. Scholars could not agree upon many important dates in the past. Even the present Thai Calendar includes lunar Buddhist feasts. Both old and new generations of Thai people are at a loss to find their birthdays in the lunar calendar, which is a part of the Thai culture. Astrologers using Brahminical dates filled in the gaps. Taking the Julian Calendar as a starting point, this article, while respecting the old Thai ways of computing, attempts to find formulas using scientific data, mathematical decimals and a new perpetual calendar in order to calculate past, present, and future events. The findings transform the lunar to the modern solar calendar currently in use, which can also be traced back beyond the Christian era. Many unknown but important religious, historical, even personal dates thus have been uncovered systematically. Also many festivals in the future can be calculated precisely.

Key words : date calculation, lunar calendar, solar calendar